

og vokser hvert Aar. Det er jo et Spørgsmaal, om Kommissionen er stor nok, men jeg skal ikke insistere paa at faa den udvidet. Det, jeg vilde henstille og bede om, var kun, at vi fik det overdraget til Skolekommissionen eller til Kommunalraadet at vælge den Mand, der skal være Skolekommissionens Formand, og fik fritaget Kultusministeren for dette Hverv.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Ja, maa jeg dertil blot sige, at skønt jeg for mit Vedkommende er temmelig sikker paa, at der ikke vilde blive nogen Uoverensstemmelse mellem mig og Skolekommissionen eller Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg om, hvem der skulde vælges, er dette jo, hvis der er noget Ønske, en Sag, som kan blive Genstand for Overvejelse, hvis Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Bojesen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til Undervisningsinspektør ved de kommunale og de private Realskoler Professor Niels Viborg Müller.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2347—50.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Leth-Espensen: Jeg har egentlig talt ikke meget at sige om denne Sag, og jeg kan henholde mig til Udtalelser ved tidligere Lejlighed. Det synes jo i det hele, som om vi skulde lide en hel Del under Fortidens Synder, idet tidligere Ministre

have leveret forskellige Ting, som de nuværende dels maa forsvare, dels reparere paa, og saaledes er det jo ogsaa her. Den højtærede nuværende Kultusminister (Sthyr) er kommen i den Situation, at han skal reparere paa en af sine Forgængeres Synder. Naar vi nemlig have dette Pensionslovforslag her, er Grunden aabenbart den, at en tidligere Kultusminister har begaaet, hvad jeg vil kalde en meget stor Letsindighed, idet han har antaget en Mand, som var 64 Aar, til at føre Tilsyn med Realskolevæsenet og antaget ham, uagtet han den Gang var pensionsberettiget i Tisted. Man maatte dog den Gang allerede kunne se, at denne Mand kun ganske kort Tid kunde opfylde sin Pligt i Statens Tjeneste, og at man derfor af humane Hensyn rimeligvis blev nødt til meget snart at lade ham falde Staten til Byrde. Man kom derved til at tage en Byrde fra Tisted Amsraad, hvilket jeg finder aldeles umotiveret. For øvrigt har jeg talt nok om den Slags Sager ved forskellige Lejligheder før, og jeg er vis paa, at jeg har en Mængde Meningsfæller her i Tinget paa dette Omraade, en Mængde, der se paa denne Sag med samme Øjne som jeg, saaledes nemlig, at vi maa komme dertil, at Embedsmænd betragtes ganske som andre Mennesker i Samfundet, og at de derfor, naar de ikke have sørget for at holde Hus, medens de havde deres gode Løn, bør tage Skade for Hjemgæld som andre Mennesker. Jeg er, som sagt, vis paa at have mange Meningsfæller. Jeg ved det fra tidligere Lejligheder baade fra Forhandlinger i de Partier, som jeg har haft den Ære at være Medlem af før, og fra private Samtaler. Jeg vil da haabe, at en eller anden af disse Meningsfæller i Dag vil have Courage til at stemme sammen med mig mod denne Lovs Behandling.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

blev, efter at der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 46 Stemmer for Forslaget og 1 Stemme imod, ved det paa Grund af det utilstrækkelige Stemmeantal foretagne Navneopraab, som nedenstaaende Liste udviser,

vedtaget med 56 Stemmer mod 1; 6 stemte ikke, 49 vare fraværende.